

Észak- Magyarország

1998. FEBRUÁR 12.
CSÜTÖRTÖK
54. évfolyam, 36. szám

A jogaikért füstölgők társasága

5. oldal

ÁRA: 32 Ft

ELŐFIZETŐKNEK: 23,10 Ft

A mai ÉM-ből

DÉL-BORSODI Itt-Hon oldalunkon a régió hírei mellett olvashatnak egy tanárról, aki mezőkövesdi lakosként, a város múltját kutatva sem szakadt el paraszti gyökereitől. 4. oldal

ÖREG MOZDONY, HIDEG KOCSI. A régi mozdonyok cseréjére anyagiak híján nem gondolhat a MÁV Rt. Az utasok olykor így csak „cseremozdonyal”, késve, hideg személyvagonokban fagyoskodva jutnak el úticéljukig. 5. oldal

Tizenkilenc vádlott, két tucat ügyvéd

Miskolc (ÉM - PT) - A Budapest Bank Rt. miskolci fiókjában '93-'94-ben történt félmilliárd forintra rúgó hitelcsalás ügyében tegnap kezdődött meg a tárgyalás a B.-A.-Z. megyei Bíróságon. A különösen nagy kárt okozó csalás és más bűncselekményekkel tarkított büntetőperben tizenkilencen ülnek a vádlottak padján. Beszámolónk a tárgyalás első napjáról a 3. oldalon

Katasztrófa nulla óra nulla perckor

A DAM néhány épülete helyettesítette egy képzeletbeli földrengés pusztítását

Szalmaszál

MARCZIN ESZTER

A fuldokló minden szalmaszálba belekapaszkodik. Hosszasan töprengtem azon, le merjem-e írni ezt a mondatot, mivel nincs kizárva, hogy az ózdiak sértésnek veszik. Aztán úgy döntöttem, leírom, mert szó sincs arról, hogy annak szánnám. Egyszerűen csak ez jutott eszembe, amikor az IBM-es Papp Gábor ózdi látogatása kapcsán felvetődött különböző értelmezéseket, továbbgondolásokat olvastam. Ismét egy, a nagy lehetőséget megcsillantó látomások közül. Pedig a székesfehérvári gyáregység vezetője egyértelműen kijelentette: nincsenek az egykori kohászvároszhoz kapcsolódó tervei a számítógépes cégnek. Azért érkezett a városba, hogy a fehérvári példáról beszéljen, megvilágítsa, milyen feltételeknek kell megfelelni, ha sikerrel akarjuk ide csábítani a befektetőket.

A határozott kijelentés ellenére a vendéglátók egy része máris IBM-es üzemszarnokokról álmodik, sok-sok szorgos kézzel – munkahelyekről. Ami valahol érthető is, hiszen a nagy leépülést, sok nehézséget megélt térségben élők kimondhatatlanul vágyanak már valami jobbra, és minden szalmaszálba belekapaszkodnak. Pedig ebben a történetben jobb lenne a realitások talaján maradni. Érdeemes megnézni például: mikor is kezdődött a székesfehérvári csoda, és milyen munkakultúrára települt a szóbanforgó cég? Ott a munkanélküliek nem töltötték hosszú éveket parkoló pályán, ami azért a tudás értéke szempontjából lássuk be, nem mindegy. És a Videoton jóvoltából finommechanikához értő szakemberek közül válogathattak a külföldi befektetők.

Ezzel szemben nálunk a nehéziparból évekkel ezelőtt kikerültek adják a mérítési lehetőséget. Ami persze vonzó lehet egy alkatrészgyártó, egy gépgyártó számára. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy az ózdiak ne is próbálkozzanak más tevékenységek betelepítésével – ellenkezőleg. De először is számba kell venni a meglévő adottságokat, kiemelni

Katasztrófa nulla óra nulla perckor

A DAM néhány épülete helyettesítette egy képzeletbeli földrengés pusztítását

Miskolc (ÉM – BAL) – A diósgyőri kohászat néhány romos épülete helyettesítette tegnap a képzeletbeli földrengés által sújtott bodroglói települések „romba dőlő” házait. A NATO-irányítással zajló egyhetes had- és mentési gyakorlat borsodi keretein belül itt gyakorolhatták a katasztrófaelhárítást a polgári védelmi erők és a speciális mentőegység.

Reggel kilenc óra után valamivel volt a „nulla óra nulla perc”, akkor hangzott el a segélykérés a DAM belső távbeszélőhálózatán. Az összedől, kigyulladt építményhez – a szakemberek, tévé- és fotóriporterek érdeklődésétől kísérve – három perc múlva érkezett meg a gyári mentőautó, további két

perc elteltével pedig a tűzoltók. Az olajshordókban jó előre meggyújtott lángokat hamar eloltották. Közben megérkeztek a polgári védelem vészhelyzeti felderítői is, hogy felmérjék a károkat. Negyedóra telt el a riasztástól, amikor befutott a miskolci különleges mentőegység járműve, és a tavalyi kairói házolás kapcsán híressé vált kutyák egyikének mindössze néhány percet volt szüksége, hogy hangos ugatásával jelezze: a törmelék között sebesültek lettek.

A fentiek egy brüsszeli vezetéssel, a NATO-tagok és a békepartnerségi program országai részvételével rendezett nagyszabású hadgyakorlat keretében zajlottak tegnap délelőtt. Mint lapunk is beszámolt róla, az Európát – s így hazánkat is – behálózó demonstráció célja a béke-

fenntartó tevékenység (egy képzeletbeli háborús konfliktusra reagáló csapatmozgások), illetve a katasztrófaelhárítási teendők gyakorlása.

Ami meggyőzően illel, a forgatókönyv szerint Záhonycsok epicentrummal (keddől szerdára virradó éjjel) lezajlott földrengés következményeit kell elhárítaniuk az erre hivatott erőknek, amelyek megyei védelmi bizottság címszó alatt tömörülnek. A védelmi bizottság koordinálásával a sebesültek mentését – ebbe a térségbe a felsőbb hadvezetés nem „tervezett” halálos áldozatokat –, kórházba szállítását, a károkat kijavítását, a szolgáltatások helyreállítását kell elvégezni, gyakorolni a CMX '98 fedőnévű akció egy hete során, miközben ezt Brüsszélből árgus szemmel figyelik.

A diósgyőri kohászat területe úgy került a NATO-gyakorlatba, hogy a Pácín-Zemplénagárd-Cigánd háromszögbe eső településeket nem akarták az illetékesek a demonstráció kedvéért „romba dönteni”, e célra megfelelő természetes katasztrófa sújtotta övezetre találtak a megyeszékhelyen, a DAM telepén. Bár, mint elhangzott, a tulajdonosváltás miatt nem volt könnyű megszervezni a dolgot.

A gyártelepen három helyszínen zajlottak tegnap reggeltől késő délutánig az események: az első épületből végül négy, a különlegesen képzett ebek által fellelt sebesültek, valamint egy holttestet imitáló bábut hoztak ki a mentősök fél óra alatt. A második házból pedig – melynek a sztori értelmében le-

omlottak a földemjei – további két sérültet engedtek le drótkötélpályán az emeletről. A harmadik volt talán a legbonyolultabb, ám a legkevésbé látványos művelet: egy megrepedt ipari vízmedencében kellett a speciális búvároknak kárelhárítási feladatokat elvégezniük.

A bevetett szakemberek láthatóan teljes komolysággal tették a dolgukat, mintha valóságos katasztrófa-problémával kellene megbirkózniuk. Ám, hogy szerencsére csak „játék” az, ami a képzeletbeli „bodroglói kohászatban” lejátszódott, megnyugtató módon igazolta az akciók utóéletét. A szirénázó mentőocsival rohamtempóban elszállított halálos sebesültek ugyanis épen és egészségesen tértek vissza a katasztrófa helyszínére...

Hallgatni nem mindig arany?!

Brit–magyar kriminálpolitikai konferencia

Miskolc (ÉM – SZK) – Három brit professzor – a kriminálpolitika és a büntető igazságszolgáltatás brit rendszerét és fejlődési irányait taglaló – előadásai jelentették a vázát annak a brit–magyar konferenciának, amelyet tegnap tartottak a Miskolci Akadémiai Bizottság (MAB) székházában. Az esemény szervezője a Miskolci Egyetem (ME)

kortól felelős valaki a tetteiért? Lehet-e a hallgatást az elkövető terhére értékelni? Ilyen és ehhez hasonló izgalmas kérdésekre keresték a választ azon a brit–magyar jogtudományi konferencián, amelyet a két intézmény hároméves közös – pályázat útján támogatott – kutatóprogramja keretében szerveztek. A két intézmény: az ME Bünyűgyi Tudományok Intézete, illetve a Warwicki Jogtudomá-

Lévai Miklós a tegnapi programból érdekességként kiemelte: az angol igazságszolgáltatás terén – mindkét országban jelenlegi gyakorlatától eltérően – olyanfajta elmozdulás várható, hogy a tizennégy év aluliaknál sem mondhatjuk ki, hogy nem felelnek a tetteikért. Egy másik kuriózumként említette azt a brit változást is, amely a jövőbeni szándékot: ha valaki hallgat, azt lehessen a

